

12
DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA
EXPONENS
FEBRIS MALIGNAE
CASVM ALIQVEM PERQVAM
NOTABILEM

1776 2a
EVAM
E DECRETO
GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
IN REGIA FRIDERICIANA
PRAESIDE

D. ADAMO NIETZKI

MED. PROF. PVBL. ORD. ET FAC. MED. R. T. DECANO

PRO GRADV DOCTORIS

SVMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS
AC PRIVILEGIIS DOCTORALIBVS RITE OBTINENDIS

DIE XII. IVLII A. O. R. c1010cclxxvi.

H. L. Q. S.

PVBlice DEFENDET

A V T O R

GOTTLIEB EMANVEL HEYDRICH

MEGA-NEOHVSO-THVRINGVS
MED. PRACT. STASVVRTENSIS

HALAE AD SALAM
LITTERIS CVRTIANIS.

DEUTSCHEN UNIVERSITÄT
EXPO
FEBRUAR
KASSEL
HILDEBRANDT

RECHT
D. ADAM
P. GRAY
DOCTOR

GEHT
PATRON

REVERENDISSIMO. DOCTISSIMOQVE.

DOMINO.

FRIDERICO. WILHELMO.
RICHTERO.

ABBATI. AMMELVNXBORNENSI.

LONGE. MERITISSIMO.

PATRONO. SVO. SVMMOPERE.
COLENDO.

REVERENDISSIMO DOCTISSIMOQVE

DOMINO

FRIDERICO WILHELMO

RICHTERO

ABATE AMPLIENSBORNENSE

IN REGIA UNIVERSITATE

ALMA MATER

BOZOE MERITISSIMO

PATRONO SVO SVMMOPERE

AVTORE

V I R O .

CONSVLTISSIMO. DOCTISSIMOQVE.

CAROLO. LVDOVICO.
BENNECKE.

TERRITORII. REGII. ATHENSLEBENSIS. LEDERBVRGENSIS.

ET. ROTHENFAEHRENSIS.

SVPREMO. CONDVCITORI

FAVTORI. SVO. AC. AMICO.

VIRI

CONSULTISSIMO DOCTISSIMOQUE

CAROLO LUDOVICO

BENNECKE

TERRITORII REGNI ATHENSIS LEONBERGENSIS

ET ROTHENFELDENSIS

SYSTEMA CONDUCTORII

FAVORIS SVO DE AMICO

V I R O .

CONSULTISSIMO. DOCTISSIMOQVE.

IOANNI. CHRISTIANO.
MAYERO.

IVSTITIAE. ADMINISTRATORI. REGIO. IN. TERRITORIO.

STASSFVRTHENSI. ATHENSLEBENSI.

AC. VNSEBVRGENSI.

FAVTORI. SVO. AC. AMICO.
HONORATISSIMO.

VIR O.

CONSULTISSIMO DOCTISSIMOQUE

DANNI CHRISTIANO.

MAYERO

ITIAE ADMINISTRATORI REGIO IN TERRITORIO

STASSTVRTHENSIS ATHENSIBENSIS

AC VNSPERGENSIS

AVTORI SVO AC AMICO

HONORATISSIMO

CHARITAS ISTA IN VAGRALES

PUBLICVM. QVODDAM. DOCUMENTVM.

PRO PERENNITATE SALVTIS
GRATI. DEVOTIQVE. ANIMI.

EX VETERI ROMANO ANNO 1700

ERGA. HVNC.

LECTISSIMVM. TRIVM VIRATVM.

EXSTET.

CHARTAS. ISTAS. INAVGVRALES.

INTER. ARDENTISSIMA. VOTA.

PRO. PERENNITATE. SALVTIS.

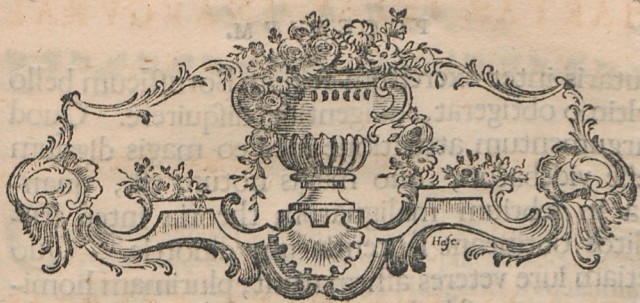
EX. VETERI. ROMANORVM. FORMVLA.

D. D. D.

GOTTLIEB. EMANVEL. HEYDRICH.

HALAE AD SALAM. NONIS. IVLII.

A. O. R. c10ccclxxvi.

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA

EXPONENS

FEBRIS MALIGNAE
CASVM ALIQVEM PERQVAM
NOTABILEM

PROOEMIUM.

Specimen eruditionis medicae pro gradu
Doctoris legitime obtinendo editurus,
consentaneum nunc scopo meo fore
iudicavi, febris malignae casum aliquem per-
quam notabilem, qui mihi in exercitio artis sa-
luta-

A

luta-

lutaris inter exercitum regium Borufficum bello ultimo obtigerat, diligentius disquirere. Quod argumentum attentione mea eo magis dignum esse videbatur, quo magis notum est, quanta in febrium malignarum theoria inter eruditos obtineant sententiarum diuortia. Quo etiam iure veteres affirmarunt, plurimam hominum partem febribus interimi: eo magis hoc de febribus malignis valebit; siquidem iisdem succumbentes ab inflammationibus hic saepissime accedentibus, praesertim peripneumonia, enecari obseruantur. Libertate utar illa, quae in republica litteraria cuius concessa est, atque ita neminem, cui ad contrariam sententiam abire placet, offendam. Omnem insuper operam dabo, ut casus iste notabilis in historia morbi a me descriptus solide resoluator; conuenienter facta singulorum momentorum in tractatione ipsa occurrentium reductione ad genuina ac perspicua Pathologiae principia. Faxit Deus feliciter!

§. I.

Historia Morbi.

Centurio quidam, aetatis quatuor et triginta annorum, temperamenti sanguineo-phlegmatici, bene lauteque viuens, vsum vini Hungarici frequentissimum admittens, ad haemorrhoides ex haereditaria dispositione pronus, nullis tamen ideo per aliquot annos incommodis obnoxius; euacuationes artificiales consuetas plane negligens, a variolis tandem huc vsque immunis: idem iam mense Decembri A. MDCCCLIX ex refrigeratione, post nimias corporis exaestuationes suborta, febre corripitur catarrhali, coryzam vel grauedinem subsequens. Talis itaque erat status aegrotantis vsque ad diem quartum. Tempore vero pomeridiano eiusdem diei inquietudo, vna cum virium iactura extrema in scenam prodit. Nox insequens inquietius, quam antea, transigitur. Die sequenti paroxysmi febrilis anticipatio oboritur, aestus febrilis incrementa fiunt maxima, tussicula sicca, respiratio difficilis, praecordiorum anxietates aegrotantem torquent. Pulsus erat celer, frequens et debilis, vrina excernebatur crassa et parca. Die morbi sexto sudorum profusiones oboriuntur; exanthemata miliaria rubra, rara tamen ad extremitates, copiosiora vero die sequenti circa vesperam in conspectum prodeunt; sed nulla ad loca pectoris, neque cum respirationis leuamine. Septimo die tota in superficie

corporis purpura alba absque vlla symptomatum mitigatione efflorescit. Octauus antecedenti similis erat dies, nonus octauo. Die decimo sudores illi nimii cessant, purpurae rubrae desquamations fiunt, albae vero retrogressiones, conuulsiones ac deliria insequuntur; praeter omnem causam externam tantorum malorum hic admissam. Die vndecimo conuulsiones perdurant, loco deliriorum vero sopores ingruunt. Eiusdem quoque conditionis erat dies duodecimus. Decimo tertio symptomata exacerbantur, pulsus obscurus, inaequalis ac vermicularis percipitur, sensuum defectus, tendinum subfultus, extrema frigida deprehenduntur: quam misera aegrotantis conditio! Morbi vero die decimo quarto copiosa prodeunt exanthemata, eaque coloris liuidi, et similia pulicum ictibus. Nunc quidem cessant affectus soporosi, in eorum tamen locum succedunt animi defectiones; petechiae euanescent, toties tamen iterum conspicuae, quoties aeger ex adfectu lipothymico ad se rediisse videbatur. Hanc tragoediam die morbi decimo sexto noua excipit: in conspectum prodeunt variolae liuidae, postero die nigricantes, sphacelofae, foueas formantes, atque ichorem foetidum fundentes: quae tamen die vigesimo suppurationem ita subeunt, vt symptomata morbi fiant mitiora, alius sponte soluatur, transpiratio huc vsque suppressa iterum restituatur, resque aegrotantis de die in diem ad meliorem conditionem redeant; hic non obstante inflammatione instar metastasis ad pedem sinistrum oborta, et iam vergente in sphacelum; qua etiam sanata aeger tantopere conualuit, vt hebdomade morbi sexta officio suo fungi possit. Iam ad

ad methodum medendi describendam accedo, morbo huic adeo periculoso applicatam. Cum morbus primis diebus febris catarrhalis benignae speciem prae se ferre videbatur, temperantia cum diaphoreticis combinata in usum erant vocata, quorum formula haec erat. Recipe: Aqu. Fl. samb. til. acac. ana vnc. duas. Lapidum cancr. drachm. duas. Tart. vitriol. Antim. diaph. ana scrupul. duos. Nitri depur. drachm. dimid. Spir. nitr. dulc. scrupul. duos. Syr. dialth. Fernel. vnc. dimid. M. F. Mr. S. Omni bihorio ad cochlear vnum sumatur. Huius mixturae usus vsque ad diem quintum protractus erat. Quo facto, camphorae grana sex, et loco syrapi dialth. Fernel. syr. acetositat. citri ad vnciam dimidiam admiscebantur. Pro potu ordinario decoctum hordei largiter citratum propinabatur. Mane et vesperi enemata e decocto aue-naceo cum oleo lini recenti, tam ad aluum referendam, quam ad spasmos mitigandos, applicabantur: nihilo tamen minus aluus primo et secundo septenario solui poterat. In brachiis et pedibus vesicatoria, praeuis ibidem frictionibus, imponebantur: quibus vero intra quadraginta horas ne rubor quidem cuti inducebatur; licet iisdem pulvis cantharidum largiter adpersus fuerit. Vini rhenani generosi quotidie duo cochlearia potui ordinario admiscebantur. Die septimo oleum vitrioli ad guttulas triginta mensuris duabus potus ordinarii, supra descripti, sanguinis resolutioni praeueniendi causa addebatur; concessio insimul usu mixturae sequentis. Recipe: Aqu. scord. fl. samb. til. ana vncias duas. Sal. absinth. citri. scrup. quatuor. Antim. diaph. Nitr. antimoniati. Liqu. anod. miner. ana scrup. duo. Syr. acetosit. citri drachm. sex

sex M. F. Mr. S. Ad cochlear vnum quouis bihorio fumatur. Qua cum methodo medendi vsque ad diem decimum septimum continuebatur; deinde vero cortex Peruvianus in vsum vocabatur, eidem subiuncto iulapio analeptico. Recipe: Pulv. cort. Peruv. alcoholifat. vnc. dimid. Rad. rhei elect. gr. triginta sex. Tart. vitriol. gr. viginti quatuor, camphor. gr. sex. M. F. Pulv. div. in duodecim part. aequal. S. Quouis bihorio dosis vna cum iulapio sequentis compositionis fumatur. Recipe: Aqu. ceras. nigr. fl.; til. samb. ana vnc. vnam. naphae cinnamomi s. v. ana vnc. vnam et dimidiam. Syr. rubid. fragor. cort. aurantior. ana vnc. dimidiam liqu. anodyn. miner. drachmas duas. M. F. Iulapium. Quod medicamentum, tam antiputridum, quam corroborans, eximie se praestitit: qua methodo vsque ad diem vigesimum quartum vsum sum. Postea vero sequenti modo corticis Peruvian. vsum mutatus erat. Recipe: Pulv. cort. Peruv. elect. serupul. duos, terrae foliat. tart. gr. tria, camphor. gr. vnum, ol. citri gutt. vnam. M. F. Pulv. D. in octuplo. S. Omni trihorio vna dosis cum vino rhenano fumatur. Verum enim vero se - et excretionibus restitutis, viribus de die in diem incrementibus, die vigesimo quarto aeger de dolore in pede sinistro pungente conqueritur. Pedem a genu vsque ad digitos tumefcentem, et inflammationem in musculis gastrocnemiis deprehendi. Postero die inflammatio in gastrocnemiorum corpore duorum pollicum transversorum magnitudinem superans in spahcelum transiit. Scarificationes, linimentum ex vngu. digestiuo, melle rosato, myrrha, sale ammoniaco et cort. Peruv. linteis carptis appli-

EXPON. FEBR. MALIG. CASEM ALIQVEM ETC. 7

applicatum, ac cataplasma emolliens parti sphacelatae, toti autem pedi fomentationes vinosae discutientes ad- mouebantur. Quo facto, die vigesimo nono solutis integumentis, suppuratio optimae notae, quadragesimo autem, adhibitis balsamicis consolidatio consecuta est: Atque ita aeger post tot vitae discrimina e morbo felicitate euasit: qui adhucdum bona valetudine fruitur.

§. II.

Confectarium.

Ex historia morbi haecenus descripta fati apparet: morbum in casu enarrato fuisse febrem malignam, eamque diuersarum specierum, in corpore aegrotantis successiue natarum. Porro: exinde simul elucescit, insignem hic adfuisse virium prostrationem, nec non putridam massae humorum corruptionem, admodum notabilis gradus. Vt itaque facili ratione ex his colligere liceat, ea hic prae caeteris ad felicem morbi sanationem requiri remedia, quae et vires labefactas reficiant, et humores putridae indolis corrigant, putridumque iam praesens in corpore ex eodem eliminant. Quae omnia enucleatius in paragraphis subsequentiis proponendi animus habeo.

§. III.

§. III.

Quid febris maligna.

Febris maligna est febris continua, acuta, eaque ad naturam morbi maligni accedens

Iure hic supponuntur notiones quaedam necessariae ex Pathologia: sine quibus definitio proposita nec intelligi, nec applicari recte poterit.

§. IV.

Quaedam de illius natura.

Non deficiunt in febris malignis, teste experientia, manifesta putrefactionis humorum indicia. Haec putrefactio ad differentes gradus suboriri potest. Quare etiam necesse erit, ut pro ista diuersa putrefactionis ratione, et malignitas in morbo, et effectus inde producti mirum in modum inter se discrepent.

Hoc aegrotantium exhalationes, quae odorem volatilem, alio similem, subdulcem spirant, et sensu admodum percipiuntur, non solum, sed et experimenta chemica hanc ob rem instituta comprobant. *Confer. illustr. ac excell. Praesid. elementa Patbolog. vniuers. Libr. II. §. §. CCCCXLVIII et MDLII.*

§. V.

pote quem in omni febre, vna cum pulsu celeri et frequente adefse, ex Pathologia fati constat. Necessè igitur erit, vt, suborto isto spasmo peripherico, sanguis ad interiora magis, vt cor et reliqua viscera, propellatur, sanguinis ibidem fiant coaceruationes, anxietates praecordiorum, nec non spasmi in partibus diuersis producantur.

§. VIII.

Februm malignarum causa proxima.

Subtilissimum materiae peccantis indoli conforme corpori inductum, vel ibi natum miasma, perniciem suam mox citus, mox tardius exferens, pro causa proxima febres malignae agnoscunt.

Miasmatis subtilitatem obseruationes confirmant. Mone-
ta, quae in manibus febre maligna decumbentis antea
fuit, exhalationes huius sanissimum hominem, mox ci-
tius, mox tardius inficere valent. Vulneratos nosoco-
mia ingredientibus, a morbis internis immunes, tam fre-
quenter pati febres malignas, obseruatio docet. Mul-
titudine enim aegrotantium, respectu exhalationum, aëris-
que effluuiis impuris putridis contaminati, confestim hoc
morbo corripuntur. Memini febris malignae Anno
1780 per semestre hibernum in Silesiae regio-
nibus montanis saeuientis. Haec per copias auxiliares
imperiales nosocomijs, ibidem collocatis, importata erat.
Ne vna quidem domus ab hac calamitate erat libera.
Inco-

Incolarum, militum, et nosocomorum haud pauci quotidie periebant. Ego probe adhuc reminiscor nosocomorum viginti trium, intra quatuordecim dies enecatorum! Plurimi a sudoribus nimis, et diarrhoea colliquatiua primo septenario consumpti obierunt. Ex ore spirabant foetorem, sudores erant subdulces, vrina turbida, nigricans, et de die in diem parcior, pulsus admodum debilis et obscurus, deiectiones aluinae cadauerosae, et insistentabiles. Omnia primo morbi intuitu in humorum resolutionem et putredinem declinabant, omnemque eludebant medelam. In demortuis maculae petechiales, liuidae, breui tempore nigricantes in conspectum veniebant. Nonnulli ex his miseris, qui ex morbo cum vita euaserunt, obnoxii siebant morbis chronicis pessimae indolis. Illis enim erant scirrhi hepatis, lienis, mesenterii, parotidum, vlcera perquam putrida, febres quartanae, lentae et hecticae, mala familiaria, quibus miseros obtemperare oportebat, faciem valde extenuatam ac liuidam continuo prae se ferentes.

§. IX.

Remota.

Ad earundem vero febrium causas remotas quod attinet: hae iam sine dubio deriuandae erunt a variis rerum sex non-naturalium vitiis, ac compluribus aliis, quomodocumque ad corpus admissis, quibus vis quaedam competit notabilis gradus putrefactionem in massa humorum excitandi.

B 2

§. X.

§. IX.

Quae functiones hic laedantur.

Satis etiam constat ex Pathologicis, in quacun- que generatim febre laedi functiones vitales, animales, et naturales. Quare hoc etiam de febribus malignis vale- bit; idque eo magis, cum ob putridam massae humo- rum constitutionem eiusque rarefactionem hic praesen- tem, harum functionum laesiones ad maiorem gradum oboriri possint ac debeant.

§. XI.

Vnde symptomata in febribus malignis.

Symptomatum in febribus malignis rationes par- tim ad eadem principia, quae generatim in febre qua- cunque obtinent, redibunt; partim a qualitate causae proximae harum febrium deducenda erunt: respectu ta- men habito intensioris, ad quem pertingere solent, gra- dus. Quorum itaque pertinebunt: virium prostratio- nes, praecordiorum anxietates, respiratio anhelosa, li- pothymiae, deliria, conuulsiones, affectus soporosi.

§. XII.

De symptomatibus in casu descripto.

Quamuis symptomata, in casu descriptione enar- nata, easdem in genere rationes agnoscant, quibus sym- ptoma-

ptomatum in febribus malignis explicatio innitur: mea tamen interesse iudicavi, de illis peculiariter hoc loco quaedam proferre. Considerationem hic ideo subibunt sudores nimii, statim sub initio morbi prorumpentes. Quorum origo ab insolita humorum nimis putrescentium resolutione petenda esse videtur. Ex historia enim morbi apparet, vnam exanthematum speciem mox alteram ita exceperisse, vt priore malignius semper esse videretur posterius. Purpuram enim rubram alba, hanc petechiae, atque has tandem insequerantur variolae sphaelofae. Sed huc etiam accedunt spasmi in locis internis oborti: exemplo alicui admodum constrictae; quippe quod mali genus in casu proposito aderat. Quo igitur modo fluida ad corporis corticem externum magis coguntur. Vt de eo nihil dicam, quod ex tanta commoratione excrementorum in intestinis materiae putridae ad totam massam humorum maiores fiant accessiones, indeque etiam illorum praecipuae symptomatum exacerbationes, quae sui ortum grauioribus ad loca capitis interna congestionibus debent, vt sunt: deliria, perquam graues conuulsiones, affectus soporosi, tanquam mala in casu enarrato ad eminentem gradum conspicua.

§. XIII.

Quid per febrem exanthematicam intelligatur.

Satis ex obseruationibus constat, prodire saepius in febribus malignis exanthemata. Quo iam facto, fe-
B 3 bres

bres eiusmodi dici solent exanthematicae; earumque species eodem nomine insigniri, quo gaudet exanthe-
ma in casu obuio prognatum.

§. XIV.

An talis in casu supra proposito.

Quoniam ex historia morbi ad §. I. descripta vi-
dere licet, prodiisse in aegrotante ex febre maligna di-
versarum specierum exanthemata, idque successiue: nul-
lum igitur dubium erit, quin etiam in casu ibidem pro-
posito natus morbus referri debeat ad febris malignae,
exanthematicae differentes species, quarum altera alte-
ram excipiebat.

§. XV.

De febris malignae solutione.

Conueniunt in eo quoque cum aliis morbis fe-
bres generatim, vt earum solutiones vel per sanita-
tis restitutionem, vel per noui morbi in corpore ae-
gro productionem, vel denique per interitum vitae
aegrotantium fiant. Vnde iam de gradibus boni-
tatis, aut prauitatis, circa morborum solutiones recte
constituendis, constare poterit. Sed iam explica-
tius hic quoque incipandus erit ille modus, quo prae-
sertim febrium malignarum solutiones contingere solent.
Quo igitur loco adnotanda erunt sequentia. Obserua-
tur

tur nempe materia putridae indolis ab humorum massa vi naturae separari, atque ex aegro corpore per excretiones naturales eliminari; vel deponi ad loca quaedam corporis peculiaris: siue solutionem febrium malignarum fieri mox per eccrisin, mox per metastasin. Quibus insuper tertium solutionis modum addendum esse multi contendunt, prouocantes ad experientiam: vbi scilicet particulae putridae, ne amplius noceant, humoribus assimilantur. Sed rarus hic est soluendi modus!

§. XVI.

De prognosi.

Ad prognosin in febribus malignis certe formandam opus erit, vt ad omnia quidem morbi symptomata, ea tamen prae reliquis attendatur, vnde partim ad gradum in functionum corporis, praesertim vitalium, laesionibus obuium, partim ad illum modum, quo natura morbi solutionem molitur, tuto colligere licet. Conueniet hic specialia quaedam exempli loco adferre. Sic mali praesagii erunt prostrationis virium, difficultatis in respirando, deliriorum, affectuum lipothimicorum, conuulsiuorum, soporosorum perseverantia, aut eiusmodi malorum accessio eo tempore facta, quo naturam oportuisset conari, vt putridum ex corpore proficeretur. Porro. Vbi etiam non satis congrua fuerint corporis loca, ad quae putridum deponitur, vt

vt sunt partes internae; vel excretiones mox nimis parcae, mox supra modum excedentes fuerint: ibi omnino exitiosus morbi euentus metuendus erit. E contra vero parte res aegrotantium in melius vergere poterunt.

§. XVII.

De sanatione.

Sequitur iam, vt nunc quoque de methodo mendi, feбри malignae recte accommodanda, necessaria quaedam momenta a me proferantur. Innititur, ea sequentibus regulis, siue indicationibus. I. Massa humorum corrigatur, putridumque ex corpore per congrua corporis loca, ac tempore congruo, circumspecte euacuetur. II. Virium debilium iusta habeatur ratio, omnique studio curetur, vt illae reficiantur. III. Mitigentur spasmi atque alia symptomata, quae impedimento esse possent salutari harum februm solutioni, tempestiue remoueantur. IV. Superato tandem morbo, tonus partium decenter restituatur.

§. XVIII.

De indicatis.

Ad indicationes istas rite explendas, iuuabit remedia in vsum vocare sequentia. Diluentia nimirum aquo-

aquosa, mucilaginosa et acidula, qualia esse possunt, decoct. hord. aenae, corn. cerv. cerasor. nigr. acidor. panis domestici, oryzae, quibus succus citri addatur. Temperantia cum bezoardicis fixis mixta, et vel ad formam pulveris redacta, vel loco mixturae, beneficio aquarum diaphoreticarum atque analepticarum vsurpanda. Acida porro vegetabilia, vt succ. citri, acet. vini, syr. aciduli; vel ex mineralibus acidum vitriolicum, aquae, vel decoctis supra commemoratis addendum. Analeptica componenda ex aqu. diaphoreticis, analepticis, syr. acidulis, sub forma iulapii in vsum frequentem trahenda. E fonte chirurgico hic valebunt deriuantia, reuellentia e. g. frictions, sinapismi, vesicatoria, enemata lenientia, antiphlogistica. Sub finem morbi proficient elixiria roborantia, quae gaudent virtute excitante, amaricante et aromatica: paranda ex extract. cent. min. cascarill. cort. Peruv. ope aquar. vinos. roborantium. Huius quoque loci erunt infusa vel decocta cort. Peruv. vel etiam eius puluis, admissio insimul vehiculo ex vino Rhenano, vel Hungarico.

§. XIX.

Idem continuatur.

Sed necesse quoque erit, vt remediis istis nunc modo descriptis congrua accedat diaeta, nec non conueniens vitae regimen externum. Aeger itaque animo sit tranquillo; aëre vtatur puro et temperato; quiete se

C

con-

contineat in lecto; curam habeat excretionum naturalium, praecipue moderatae transpirationis; pro potu ordinario sibi feligat aquam purissimam, aut decoctum quoddam mucilaginosum, addito iisdem succo citri aut aceto; cibus vtatur tenuibus, mucilaginosi, roborantibus; fugiat omnia, quibus tubus cibarius offendi possit; sibi tandem caueat, ne refrigeratione, aut aliarum caussarum externarum ad se admissione sibi noceat, morbi symptomata magis exacerbaturus.

T A N T V M.

SYMMIS

SVMMIS IN ARTE SALVTARI HONORIBVS
C A N D I D A T O
 DIGNISSIMO
 S. D.
P R A E S E S.

Laudoproboque institutum tuum, DOCTISSIME HEYD-
 RICH: qui, ob summos in arte salutari honores sollempni-
 ter consequendos, disputaturus, Tibi selegisti argumentum pra-
 cticum, idque notatu dignissimum, ac depromptum ex amplissi-
 mo illo obseruationum thesauro, quem Tibi exercitio artis salu-
 taris per tot annos iam iam comparasti. Nec dubito, quin idem
 quoque plures alii mecum sentiant, quibus scilicet perspectum
 fatis est, quantum valorem doctrinae medicae ab accuratis obser-
 uationibus nanciscantur. Apud quos etiam gratias promeruisti maxi-
 mas, Tibi pro hoc dono exsoluendas. Si quis enim casus medicus
 practicus est, qui adnotatione aliqua dignus videatur, huc iam
 certe ille prae multis aliis referendus erit, quem in dissertatione
 tua pertractasti. Deprehendi etiam, Te in ipsa argumenti ela-

boratione omnem operam dedisse, ne studium tuum deficeret in
 connectendis assertis tuis cum aliis certis atque indubitatis verita-
 tibus pathologicis. Virum Te insuper praestitisti in examinibus,
 Tecum ab illustri Medicorum ordine in regia Fridericiana insti-
 tutis: ita, ut Doctoris dignitas Tibi decreta sit, in Te publice
 conferenda; simulatque eruditionis tuae medicae specimen a Te
 editum, ex cathedra academica defensum quoque fuerit. Atque
 hoc iam propediem a Te expediendum erit: nec dubito futurum
 esse, ut id laudabiliter perficias. Ego vero, AMICISSIME
 HEYDRICH, Tibi de Doctoris dignitate, dudum quidem
 iam promerita, nunc vero prius in Te conferenda, ex animo
 gratulor! Fruere hac noua honoris ad Te accessione per longam
 annorum seriem sospes atque incolumis! ut diu adhuc ciuium sa-
 luti tam gloriose prospicias, quam a Te haecenus factum erat.
 De meo tandem in Te amore certus persuasusque, me ut in po-
 sterum quoque amare pergas, abs Te maiorem in modum peto.
 Vale, resque tuas age feliciter! Scr. in Acad. Frider. Iphis nonis
 A. O. R. CID IO CC LXXVI.

PRAE.

PRAENOBILISSIMO AEQVE AC DOCTISSIMO

DOMINO CANDIDATO

AMICO SVO AFFINITATE CONIUNCTO

LONGE SVAVISSIMO

S. P. D.

IOANNES HENRICVS SCHNOCK.

Sic tandem, Dignissime Vir, in publicum prōdis ad sumendum honorem; iam dudum optimo iure meritum. Innumeri sunt, qui egregiae Tuae doctrinae, curae et experientiae vitam ac sanitatem gratiam mecum referunt. Plura commemorare superfluum

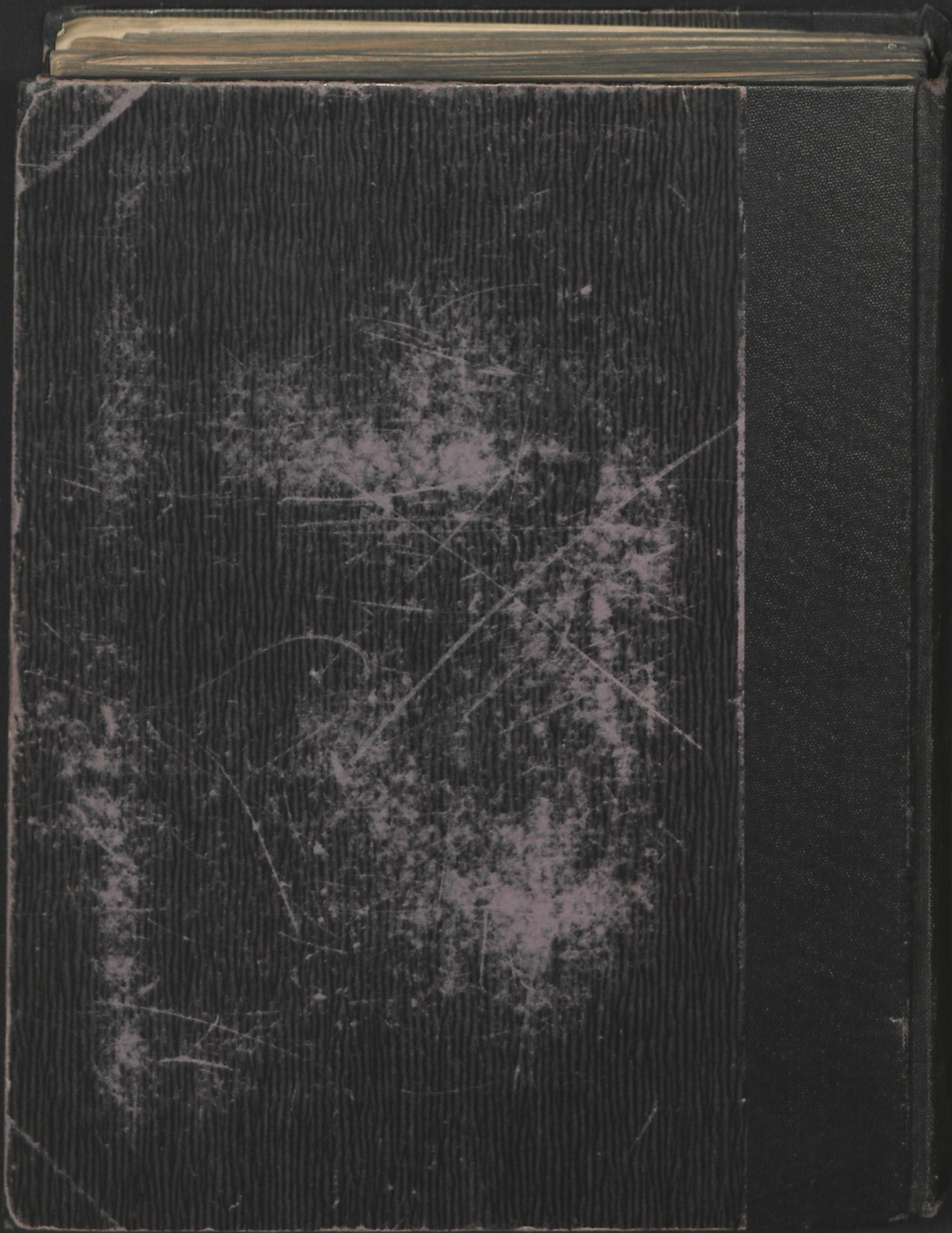
fluum est, et verecundia vetat, cum, qui Te norit, facile adfentiat, summosque Tibi in arte medica aequae ac chirurgicae honores ex animo gratuletur. Exspectant Te nunc redeuntem Tui et boni omnes, cumulatam laude et honore, quo Te Hygaea exornavit. Viue felix et per longam adhuc seriem annorum frui dignitatis novae laetissimis fructibus, omniumque conatuum Tuorum euentu felicissimo! Vale Scr. Stätsfurthi ad diem VIII. Iulii A. R. S. MDCCXXVI.

ULB Halle 3
003 249 530

5b.

inches

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

12

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA
 EXPONENS
FEBRIS MALIGNAE
 CASVM ALIQVEM PERQVAM
 NOTABILEM

1776 2a

CVAM
 E DECRETO
 GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
 IN REGIA FRIDERICIANA
 PRAESIDE
D. ADAMO NIETZKI
 MED. PROF. PVBL. ORD. ET FAC. MED. R. T. DECANO

PRO GRADV DOCTORIS
 SVMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS
 AC PRIVILEGIIS DOCTORALIBVS RITE OBTINENDIS
 DIE XII. IVLII A. O. R. MDCCCXXXVI.
 H. L. Q. S.

PVBLCICE DEFENDET
 AVCTOR
GOTTLIEB EMANVEL HEYDRICH
 MEGA-NEOHVSO-THVRINGVS
 MED. PRACT. STASVVRTENSIS

HALAE AD SALAM
 LITTERIS CVRTIANIS.